

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران در باره

مضحکه انتخاباتی هشتمین دوره مجلس شورای اسلامی

مضحکه انتخاباتی هشتمین دوره مجلس شورای اسلامی در راه است. این "انتخابات" قرار است در روز 24 اسفند ماه 1386 برابر چهارده مارس 2008 برگزار شود.

در حالی که نیروهای اصلاح طلب درون حاکمیت جمهوری اسلامی برای کسب کرسی های بیشتر در پارلمان اسلامی به تکاپو افتاده اند، و اپوزیسیون لیبرال رژیم، از حزب توده و سازمان اکثریت گرفته تا جمهوری خواهان همه به یک "انتخابات آزاد" امید بسته بودند تا از طریق راه یابی اصلاح طلبان به مجلس بار دیگر امید به اصلاح رژیم از درون را در دلها پرورده کنند، موج گسترده رد صلاحیت ها همه این تلاش و امیدها را بر باد داده است.

این تلاش و امیدها در حالی است که سید محمد خاتمی روند "انتخابات" را فاجعه بار خوانده است و از سوی دیگر موسوی لاری، وزیر کشور سابق در دولت خاتمی و دبیر ائتلاف اصلاح طلبان که از 21 گروه اصلاح طلب از جمله جبهه مشارکت اسلامی تشکیل شده است در این زمینه اظهار داشته است که رد صلاحیت اصلاح طلبان به قدری وسیع و گسترده بوده است، که تعداد کافی داوطلب اصلاح طلب برای شرکت در رقابت های انتخاباتی 290 کرسی نمایندگی مجلس شورای اسلامی باقی نمانده است.

بدنبال این رد صلاحیت های گسترده، سید محمد خاتمی، کربوبی و هاشمی رفسنجانی برای چاره جویی و برون رفت از بن بست، در شرایطی که کل موقعیت نظام جمهوری اسلامی را بحرانی و نگران کننده می بینند، به حضور خامنه ای رفته و سیاست "چانه زنی در بالا" و "خفه شدن در پایین" را در پیش گرفته اند.

جدال و کشمکش بر سر کسب کرسی های مجلس و روند تجدید آرایش سیاسی جناح ها و نیروهای درون حاکمیت جمهوری اسلامی در حالی است که تشدید بحران اقتصادی، تورم سرسام آور و عمیق تر شدن شکاف های طبقاتی در جامعه، سران رژیم را از عواقب و پیامدهای آن به شدت نگران ساخته است.

رد صلاحیت های گسترده از جانب جناح احمدی نژاد که به پشتیبانی نیروهای سپاه پاسداران، بسیج و دسته های اوباش و چماقدار متکی است نشان از آن دارد که رژیم جمهوری اسلامی در این دوره قبل از آنکه به فکر بازار گرمی برای "انتخابات" و کشاندن مردم به پای صندوق های رای باشد، یک کاسه کردن کامل قدرت برای مقابله با خطر پیشروی جنبش های پایدار اجتماعی را در دستور قرار داده است.

در شرایطی که نرخ گرانی و تورم افسار گسیخته به ابعاد بی سابقه ای رسیده است و هر روزه بخشهای بیشتری از مردم ایران به زندگی کردن در پایین تر از خط فقر سوق داده می شوند و نابرابری های اجتماعی و بی حقوقی سیاسی ابعاد گسترده تری پیدا کرده است، و از طرف دیگر در شرایطی که مناسبات جمهوری اسلامی و آمریکا بر سر بحران اتمی وارد مرحله جدیدی شده و این تغییر مواضع در دو جبهه منازعه، جنبش انقلابی و سرنگونی

خواهی در ایران را وارد فاز تازه ای نموده ، و تحت تاثیر این تحولات امید به دخالت آمریکا برای سرنگونی رژیم رنگ باخته است، سرنگونی رژیم و امر انقلاب در نتیجه پیشروی جنبشهای اجتماعی و در پیشاپیش همه جنبش کارگری به تنها امکان واقعی تبدیل شده است.

رژیم جمهوری اسلامی بنا به غریزه طبقاتی ظرفیت انقلابی و دگرگون کننده جنبش های اجتماعی را بخوبی می شناسد. تلاش برای یک کاسه کردن دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی در پروسه این نمایش انتخاباتی یک سنگر بندی دیگر در مقابل امکان واقعی پیشروی انقلاب از مسیر رشد جنبش های اجتماعی است. اگر جناح غالب بی مهابا مخالفین خودی را از پروسه "انتخابات" حذف می کند و خاتمی اصلاح طلب علیرغم فاجعه بار خواندن روند "انتخابات" مردم را به شرکت در آن فرا می خواند همه بیانگر وحشت آنها از پیشروی انقلاب است.

از نظر کارگران آگاه و مردم آزادیخواه ایران، رژیم جمهوری اسلامی محصول سرکوب خونین انقلاب توده های مردم ایران است. این رژیم با همه جناح هایش دستانش به خون انقلاب آلوده است. این رژیم که در طول نزدیک به سه دهه حاکمیت خود هر ندای آزادیخواهانه را با سرکوب پاسخ داده است هیچگاه مشروعیت نداشته تا "انتخاباتش" برای وی اعتباری کسب کند. باید با نرفتن به پای صندوق ها این خیمه شب بازی را به نمایش رسوائی رژیم تبدیل کرد.

جریان سوسیالیستی با متحد کردن و فشرده کردن صفوف خود در دل جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی و جنبش کردستان و قرار دادن افق رهایی بخش سوسیالیستی در مقابل این جنبش ها مسیر پیشروی انقلاب را که سرنگونی جمهوری اسلامی از اولین گام های آن است را هموار می کند.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

19 بهمن 1386

8 فوریه 2008